

Lønning som den, han beklædte umiddelbart før Ministerstillingen. Har han ikke inden 10 Aar eller inden sit fyldte 70. Aar faaet Ansættelse i en saadan Stilling, bliver han at sætte paa Pension, dog saaledes, at saavel hans Ministertid som den Tid, han har været paa Ventepenge, medregnes som Tjenestear, medens Pensionen i øvrigt beregnes efter Gennemsnitsbeløbet af hans Lønningsindtægt som Tjenestemand.

b) Andre afgaaede Ministre, der gaar af uden efter Stk. 1 at kunne opnaa Pension, tillægges der, naar de mindst i 3 Maaneder har fungeret som Ministre, Overgangspenge, saaledes beregnet, at de efter deres Afgang er berettigede til at oppebære $\frac{2}{3}$ af Ministerlønnen i lige saa mange Maaneder, som de har været Ministre i, dog ikke udover en Tid af 1 Aar.«

Lovforslagets § 2 lader det staa aabent, hvornaar en eventuel Lov skal træde i Kraft, og det siges herom i Bemærkningerne: »Man har ønsket det overladt til nærmere Forhandling, om Loven bør træde i Kraft efter de sædvanlige Regler eller først efter det nuværende under de nugældende Pensionsregler udnævnte Ministeriums Afgang.«

I Bemærkningerne til Lovforslaget udtales: „De nugældende Regler om Ministerpensioner i Tjenestemandsløvslov af 12. September 1919 § 72 stammer i det væsentlige fra Pensionsloven for Monarkiets Embedsmænd af 24. Februar 1858 § 3, og den vistnok ganske enestaaende Regel, at Kongen ved særlig Resolution kan forhøje Ministrenes Pension udover den almindelige lovbestemte, stammer endog fra Enevældens Dage, da Kongen efter frit Skøn fastsatte alle sine Embedsmænds Pensioner. Disse Regler maa derfor nu under det efterhaanden indførte parlamentariske Styre anses for ganske forældede og urimelige.“ — — — Det nævnes derhos: „I næsten alle andre parlamentariske Lande, saaledes i Frankrig, Italien, Sverige, Norge, Finland og Polen, er Ministerpensioner enten faktisk gaaet helt af Brug eller har aldrig været kendt, eller de er blevet udtrykkeligt afskaffet. Dette sidste er saaledes sket paa Island ved en Lov af 19. Juni 1915, i Czekoslovakiet ved en Lov af 20. December 1918 og i Bayern ved en Lov af 21. December 1922, jfr. Bilag I.—III. I nogle Lande endelig, hvor Ministerpensioner undtagelsesvis endnu kan gives, kan det kun ske indenfor meget snævre Grænser.“ Her anføres saa de i England, det tyske Rige og Preussen samt Svejts gældende Regler. Endelig siges det: „Naar herefter Spørgsmaalet bliver om, paa hvilken Maade den helt forældede danske Ordning bør reformeres, da ligger den